

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10472

гр. С., 08.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 143 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ДИА. К. АНГЕЛОВА

като разглежда докладваното от ДИА. К. АНГЕЛОВА Гражданско дело № 20231110124416 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано след като с Определение № 12/26.4.2023 година, постановено по дело смесен състав № 48/2022 година по описа на смесен петчленен състав на ВАС и ВКС е изпратено за разглеждане по компетентност от Софийски районен съд.

С Определение № 1828/18.10.2022 година, постановено по адм.дело № 1112/2022 година по описа на Административен съд – Б. е разделено производството по адм.дело № 112/2022 година е повдигнат спор за подсъдност относно предявения пред този съд иск за установяване на нарушение по Закона за защита от дискриминация от Отдела за закрила на детето в Дирекция „Социално подпомагане“ по признаците „етническа принадлежност“, „произход“, „увреждане“ и „семеино положение“ и искане за присъждане на обезщетение в размер на 15000,00 лева за неимуществени вреди.

ДепозирА. е искова молба от И. Ж. Т., роден на ***** г. в гр. Б., чрез неговия законен представител и майка М. Т., гражданка на ***, родена на ***** г. в Х., Ф., с постоянен адрес: ул. (АДРЕС), ***, чрез процесуалния представител адвокат Ц. М. – ЛАК, с адрес: гр. С., ул. (АДРЕС) против Агенция за социално подпомагане, с адрес: гр. С., ул. (АДРЕС).

След проверка съдът е приел, че исковата молба отговаря на изискванията на чл.127 ал.1 и чл.128 от ГПК и е разпоредил да се извърши размяна на съдебните книжа.

Съдебните книжа са редовно връчени, като ответникът не е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок.

С настоящето и по аргумент от разпоредбата на чл.140 от ГПК, съдът следва да се произнесе по всички предварителни въпроси и по допускането на доказателствата, като може да съобщи на страните и проекта си за доклад по делото, както и да ги напъти към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора.

В тази връзка съдът като приема, че исковата претенция е допустима и заявена от

лице, което описва и твърди факти, на които основава правния си интерес, прави следния проект за доклад:

1. Обстоятелства, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът твърди, че с Решение № 3843 от 12.06.2018 г. по гр. д. № 7081/2018 г. по описа на СГС, ГО, I-ви брачен състав, влязло в сила на 20.06.2018 г. е допуснато пълно осиновяване при условията на чл. 100, ал. 2, т. 3 и чл. 101 СК, във вр. с чл. 84, ал. 1-4 КМЧП, на ищеца със следните данни към момента на постановяване на решението: И. А. И., български гражданин, с обичайно местопребиваване в Република България, с ЕГН *****, роден на ***** г. в гр. Б. от майка А. П. И. и баща, неизвестен – от М. Т., гражданка на ***, родена на ***** г. в Х., Ф., с обичайно местопребиваване в Г., живуща на адрес: ул. (АДРЕС), ***.

Твърди се, че с Решението е постановено да се състави нов акт за раждане на детето, в който М. Т. да бъде вписан като родител, а имената на детето да се променят на И. Ж. Т..

Твърди се, че И. А. И. е роден на ***** г. е гр. Б., с българско гражданство и ромски произход, с майка А. П. И. и баща, неизвестен. Твърди се, че от докладите на ДСП-Б. е станало ясно, че И. е трето по ред дете на майката. Твърди се, че другите две деца също са били настанени в ДМСГД, впоследствие са били осиновени. Твърди се, че след раждането на И., майката е напуснала родилното отделение и не е полагала грижи за него.

Твърди се, че И. е роден клинично здраво бебе, както и че няма данни за заболяване или увреждане след раждането му.

Твърди се, че със Заповед № ЗД-РД03/053 от 24.04.2014 г. на Директора на ДСП-Б., И. е настанен временно до навършване на 3-годишна възраст в ДМСГД – гр. Б. на основание чл. 26, ал. 1 във вр. с чл. 27, ал. 1, чл. 25, ал. 1, т. 2 и чл. 4, ал. 1, т. 6 от Закона за закрила на детето. Ищецът сочи като причина за настаняването му в ДМСГД, посоченото в Заповедта, както и че не е имало близки и роднини, при които да бъде настанено детето, и че е липсвало одобрено приемно семейство, поради което е бил налице риск за живота и здравето му.

Твърди се, че с влязло в законна сила на 23.07.2014 г. Решение № 1311 от 23.06.2014 г. по гр. д. № 3854 по описа за 214 г. на РС – Б., детето е настанено на основание чл. 28 във вр. с чл. 25, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗДет. в специализирано заведение – ДМСГД гр. Б. за срок до настъпването на обстоятелства, обуславящи промяна или прекратяване на мярката за закрила, но не по-дълъг от навършване на 3-годишна възраст.

Твърди се, че на 31.10.2014 г. е изготвен Социален доклад за ищеца от ДСП-Б., съгласно който психомоторното развитие и ниво на интелект на детето е било в нормата и то е било клинично здраво.

Твърди се, че на 15.12.2014 г. е издадено медицинско свидетелство от ДМСГД-Б., в което е посочено ННР в границите на нормата за възрастта.

Твърди се, че на 08.15.2015 г. е извършена Индивидуална характеристика на детето от

психолога и директора на ДМСГД-Б., съгласно която И. е бил в добро общо състояние.

Ищецът твърди, че на 08.12.2015 г. е издадено медицинско свидетелство от ДМСГД-Б., в което е посочено, че детето е било с нормално за възрастта си нервно-психическо развитие и е отхвърлена диагнозата ДЦП.

Твърди, че на 11.04.2016 г. е изготвен социален доклад от ДСП-Б., според който ищецът е бил с нормално за възрастта си НПР.

Твърди се, че на 30.09.2016 г. е извършена Индивидуална характеристика на детето от психолог и от директора на ДСГД-Б., съгласно която И. бил с нормално развитие за възрастта си.

Твърди се, че на 30.09.2016 г. е издадено медицинско свидетелство от ДМСГД-Б., в което е записано, че детето е изоставало в моторното си развитие. Твърди се, че е била на лице мускулна хипотония и че на детето е определена диагноза ДЦП – хронична форма.

Твърди, че със Заповед № 2013ДЗД/6067 от 24.11.2016 г. на Директора на ДСП-Б. е било прекратено настаняването в ДМСГД-Б. и ищецът е бил настанен в професионално приемно семейство на В. С. К, с адрес: с. Ф., общ. „С.“, обл. Б.. Твърди се, че съгласно Заповедта детето е било клинично здраво с нормално за възрастта си нервно-психологично развитие.

Твърди се, че на 10.04.2017 г. е изготвен Социален доклад от ДСП-Б., съгласно който детето е било клинично здраво, с нормална двигателна активност, без данни за отклонение в нервно-психическото му развитие. Твърди се, че причините поради които се наложило детето да бъде осиновено е изоставянето му от майката и липсата на емоционална връзка с нея. Твърди се, че детето не е посещавало детска градина или ясла.

Твърди се, че с влязло в сила на 05.05.2017 г. Решение № 16 от 17.02.2017 г. по гр. д. № 607 по описа на 2016 г. на Районен съд – С. е прекратено настаняването на ищеца в ДМСГД-Б. и е настанен в професионално приемно семейство на В. С. К.

Твърди се, че със Заповед № ЗД/Д-А-240 от 05.09.2017 г. на Директора на ДСП-Б. е прекратено настаняването на детето в професионално приемно семейство на В. С. К и е настанено в професионално приемно семейство на М. А. Г. с адрес гр. С..

Твърди се, че на 14.09.2017 г. е издадено Медицинско свидетелство № 1 от личния лекар на детето, съгласно което детето е било с нормално психическо и НПР.

Твърди, че на 27.09.2017 г. е изготвена Индивидуална характеристика на детето от социален работник от ОЗД-Б., съгласно която интелекта на детето е бил в нормата.

Твърди се, че с влязло в сила на 14.12.2017 г. Решение № 113 от 29.11.2017 г. по гр. д. № 552 по описа за 2017 г. на Районен съд – С. е прекратено настаняването на ищеца в професионално приемно семейство на В. С. К и е настанен в професионално приемно семейство на М. А. Г. с адрес гр. С. до навършване на пълнолетие, а ако детето учи до завършване на средно образование, но не повече от 20-годишна възраст.

Твърди, че на 19.12.2017 г. е изготвен Социален доклад от ДСП-Б., съгласно който

детето е било клинично здраво, с нормална двигателна активност, не се нуждаело от специализирани медицински грижи, нямало данни за отклонение в нервно-психическото му развитие.

Твърди се, че на 25.12.2017 г. е издадено Медицинско свидетелство № 2 от личния лекар на детето, съгласно което детето е било с нормално психическо и НПР.

Твърди се, че на 15.01.2018 г. е изготвена Индивидуална характеристика на И. от Център за обществена подкрепа гр. С., обл. Б..

Твърди се, че в края на 2014 г. със Заповед № СО РД 01-552/19.11.2014 г. на директора на РДСП-Б., влязла в сила на 21.01.2015 г. на основание чл. 84, ал. 2 от СК, ищецът е вписан в Регистъра а пълно осиновяване, воден от РДСП-Б..

Твърди се, че от Доклад относно правния статут на детето от 07.02.2018 г., изготвен то РДСП-Б., става ясно, че детето е предлагано шест пъти за осиновяване в периода 20.02.2015 г. – 05.01.2018 г., но всеки един от вписаните в Регистъра кандидат-осиноводители, на които е предложено детето, е отказал да осинови И.. Твърди се, че поради това Съветът по осиновяване към РДСП-Б. е предложил детето да бъде предложено за международно осиновяване.

Твърди се, че със становище от 19.12.2017 г. на РДСП-Б. е предложено И. да бъде осиновен от лица с обичайно местопребиваване в чужбина при условията на пълно осиновяване.

Твърди се, че през лятото на 2013 г. г-жа М. Т., гражданка на ФР Г. е започнала процедура по кандидатстване за международно осиновяване на дете от България.

Твърди се, че на 21.05.2014 г. Служба областна управа Б.-Х., Г. е изготвила Доклад за годност при осиновяване. Твърди се, че след обстойно проучване на г-жа М. Т. и нейния статус, Службата е направила обобщение и мнение, че личностните и икономическите отношения на г-жа Т. са давали добри възможности за отглеждане на осиновено дете, както и че житейските □ отношения са били стабилни и сигурни, както и че едно дете от България би било отгледано от нея с много любов и обич и би се справила с дете, имащо леки ограничения или травми.

Твърди се, че Съветът по международно осиновяване към Министерство на правосъдието на Р България е решил да предложи г-жа Т., на министъра на правосъдието като подходяща осиновяваща на детето И. А. И.. Твърди се, че министърът на правосъдието е одобрил направеното предложение и е подписал Удостоверение № 16-00-400/14 ОТ 16.11.2015 г. за даване ход на процедура по осиновяване по чл. 17(с) от Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване, подписана в Хага на 29 май 1993 г. (Хагска конвенция). Твърди се, че Удостоверението е изпратено на централния орган по Хагската конвенция в Г..

Твърди се, че по повод организацията за осъществяване на контакт на г-жа Т. с детето, от Общинска служба за младежта и социалните въпроси, Б.-В., Централна-отдел осиновявания в Щ., Г., е изявено желание до контакт да бъде допусната и законно

регистрирА.та съжителка на г-жа Т. – г-жа М. Т..

Твърди се, че е изготвен доклад от 15.01.2016 г. от Областна служба за работа с младежта, Отдел Служба за работа с младежта Б.-Х., Централен орган по осиновяванията в Г., съдържащ обстоятелства около регистрираното партньорство на г-жа М. Т. с г-жа М. Т. и данни относно личността, качествата и отношението на г-жа М. Т. към осиновяването на дете от България от кандидат-осиновителката.

Твърди се, че с отказ от 02.03.2016 г. на министъра на правосъдието № 16-00-400/2014 г., министърът е отказал да даде съгласие за пълно осиновяване на детето от г-жа Т. поради допуснати съществени нарушения в процедурата по осиновяването, а именно липсата на данни за партньорство и съжителство на г-жа Т. в първия доклад, поради което решението за даване ход на процедурата по осиновяването било взето въз основа на непълен и неверен доклад за годност за осиновяване.

Твърди се, че след осъществяване на съдебен контрол, отказът на министъра на правосъдието е отменен като незаконосъобразен.

Твърди се, че с Писмо на МП № 16-00-400/14 от 23.01.2018 г., Заповед № ЛС-04-43 от 23.01.2018 г., Писмо на МП № 16-00-400/14 от 13.02.2018 г., Заповед № ЛС-04-94 от 13.02.2018 г., Писмо на МП № 16-00-400/14 от 08.03.2018 г. до Директора на РДСП-Б., детето е било предложено за национално осиновяване.

Твърди се, че с Решение № 3843 от 12.06.2018 г. на СГС, I-ви брачен състав, е допуснато пълно осиновяване на И. А. И. от г-жа Т. и е постановено съставянето на нов акта за раждане на детето, в който тя да бъде вписА. като негов родител. Твърди се, че Решението е влязло в сила на 20.06.2018 г. Твърди се, че И. е пристигнал в Г. в семейството на осиновителката си на 29.07.2018 г.

Твърди се, че на 12.10.2018 г. д-р ЙО. П., специалист по педиатрия и юношеска медицина, специалист по педиатрична и юношеска психиатрия, М., е издал Психиатрично становище на И.. Твърди се, че съгласно това становище, И. е имал диагнозите: Емоционално разстройство с раздяла в детството, Разстройство в адаптацията, Разстройство на привързаността в ранна детска възраст, Значително разстройство на развитието на речта и груба моторика, Значително влошаване на психо-социалното приспособяване, без данни за соматични заболявания.

Твърди се, че е изготвен Доклад от 18.02.2020 г. на д-р К Х., специалист по педиатрия и юношеска медицина с фокус върху невропедиатрията в Академична болница „Ш.“ – *****, Център за социална педиатрия и невропедиатрия (DBZ).

Твърди се, че на 14.09.2020 г. в Университетска клиника Ф., Център по педиатрия и юношеска медицина, на И. е бил направен невербален тест за интелигентност, резултатите от който показали леко увреждане на интелекта – съгласно доклад от 05.11.2020 г.

Твърди се, че след този тест и посещение на И. за диагностика на развитието и оценка на терапията в Университетска клиника Ф., Център по педиатрия и юношеска медицина, е

изготвен подробен доклад от 24.11.2020 г.

Твърди се, че според информацията, събрана от логопеда, който е лекувал И. от 2019 г., според който: „И. има дисграматизъм. Той все още ползва местоимението „аз“, което е свързано с процеса на индивидуализация.“

Твърди се, че в доклад от 28.06.2021 г. от Университетска клиника Ф., Център по педиатрия и юношеска медицина, Невропедиатрия и мускулни заболявания, е посочена диагнозата на И. като цялостно забавяне на развитието, състояние след отнемане, разстройство на социалното поведение с опозиционно поведение.

Твърди се, че на 22.12.2021 г. е изготвен Доклад за текущия напредък на образователната подкрепа от А. К., социален педагог, относно образователната подкрепа на И..

Ищецът сочи претърпени неимуществени вреди на И. и неговото семейство, които описва в изложението на исковата молба.

Твърди се, че ромският произход и впоследствие „предписаното“ му, за да бъде настанен в ДМСГД увреждане, са мотивирали Агенцията за социално подпомагане, в лицето на териториалната □ структура – ДСП-Б., да предприеме увреждащи действия/бездействия спрямо И.. Твърди се, че тези действия представляват по-неблагоприятно третиране на И. на основата на дискриминационни признаци, отколкото би било третирано друго лице, което не притежава тези признаци, при сравними сходни обстоятелства.

Твърди, че решенията относно настаняването, начина на живот и грижи за И. от раждането му до осиновяването му, взети от Отдела за закрила на детето в Дирекция „Социално подпомагане“ гр. Б., са дискриминационни.

Твърди се, че макар и роден здрав и с нормално развитие, И. е бил настанен в специализирана институция – Дом за медико-социални грижи за деца, с което му е бил отнет шансът за израстване в семейна среда. Твърди се, че ромският произход на детето е бил причина за занижени очаквания по отношение на неговото развитие и бъдещ живот и по отношение на възможността да бъде отглеждан в семейна среда. Твърди се, че по същите съображения не е предложена подкрепа на биологичната майка преди раждането на И. и непосредствено след това, с цел превенция на изоставането.

Твърди се, че след настаняването на И. в ДМСГД-Б., същият е бил третиран като дете с увреждане, с ниски очаквания относно неговото развитие, възпитание и участие в обществения живот като цяло. Твърди се, че фактът на настаняването на детето в институция съставлява дискриминация и по-неблагоприятно третиране с оглед условията на отглеждане в ДМСГД. Твърди се, че И. не е посещавал ясла, детска градина, не е имал педагог или друг специалист, който да спомага за неговото образование и възпитание. Твърди се, че към момента на пристигането на детето в семейството на осиновителката, И. не е говорил български език, за което се твърди, че се дължи на факта, че И. е третиран като дете, неспособно да усвои съответните говорни умения. Твърди се, че И. е дете с увреждания, за което твърди, че се дължи на неблагоприятното му третиране в годините до

осиновяването му.

При горното се иска от съда да постанови решение, с което да признае за установено, че е осъществена дискриминация по признаците етническа принадлежност, произход, увреждане и семейно положение от стрА. на ответника Агенция за социално подпомагане чрез Отдел за закрила на детето в Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Б. и да се осъди ответникът Агенция за социално подпомагане да заплати на ищеца обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 15000.00 лева.

Прави се искане за присъждане на сторените в производството разноски в полза на ищеца.

В законоустановения срок ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

2. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца, на насрещните права и възраженията на ответника:

В настоящето производство са предявени кумулативно обективно съединени искове с правно основание, както следва:

- Установителен иск по чл. 71, ал. 1, т. 1 от Закона за защита от дискриминация и
 - Осъдителен иск по чл. 71, ал. 1, т. 3 от Закона за защита от дискриминация.
2. Кои права и кои обстоятелства се признават – няма такива.
 3. **Кои обстоятелства не се нуждаят от доказване** - такива няма.
 4. **Как се разпределя доказателствената тежест на подлежащите на доказване факти:**

За ищеца е тежестта да докаже:

По иска с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 Закона за защита от дискриминация – ищецът следва да докаже фактите, въз основа на които твърди, че спрямо него е налице вероятно по-неблагоприятно третиране поради дискриминационни признаци като следва да посочи лица сравнители спрямо които е било налице по-благоприятно положение.

По иска с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 3 Закона за защита от дискриминация:

Ищецът следва да докаже действията или бездействията на ответника в нарушение на Закона за защита от дискриминация, довели до по-неблагоприятно третиране на ищеца по твърдените признаци в сравнение с други лица при сходни обстоятелства.

Ищецът следва да докаже в условията на пълно и главно доказване претърпените неимуществени вреди в претендирания размер.

Ищецът следва да докаже причинно-следствената връзка между по-неблагоприятното му третиране от стрА. на ответника и претърпените неимуществени вреди.

За ответника е тежестта да докаже:

В случай, че ищецът докаже, макар и в условията на непълно доказване, обстоятелства, които правят вероятен извода за по-неблагоприятно третиране, доказателствената тежест на ответника е да установи в условията на пълно и главно

доказване, че правото на равно третиране на ищеца в конкретния случай не е нарушено.

По доказателствените искания

По заявленията от ищеца доказателствени искания за допускане като доказателства, на представените писмени такива – съдът счита, че същите са относими, допустими и необходими и следва да бъдат допуснати от съда.

По искането на ищеца за изискване предоставянето на заверен препис на досието на И. Ж. Т. от ДСП-Б. – съдът счита, че същото е относимо, необходимо и допустимо и следва да бъде допуснато.

По искането на ищеца за допускане и назначаване на съдебно-психологическа, социална и педиатрична експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба въпроси, съдът приема, че същата е допустима, относима и необходима и следва да я допусне.

Поставеният от ищеца към експертизата въпрос № 4 не е релевантен за установяването на факти по делото, доколкото същият не е относим към ответника в настоящото производство. В този смисъл, съдът намира, че в тази си част, експертизата не следва да бъде допусната.

По искането на ищеца за допускане до разпит на свидетеля д-р ЙО. П. – личен лекар на ищеца, който да установи, какво е било състоянието на И. Ж. Т. към момента на осиновяването му – съдът счита, че същото е не необходимо, доколкото за установяване на тези факти ищецът е представил писмени доказателства.

Във връзка с гореизложеното, следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото.

Мотивиран от горното и на основание чл.140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ като не необходимо искането на ищеца за допускане до разпит на един свидетел на стрА.та на ищеца.

УКАЗВА на ищеца в срок не по-късно от първото по делото съдебно заседание, да представи приложените към исковата молба писмени доказателства, като при изпълнение на указанията съдът ще приеме, че такива не са били представени, като **му указва в първото по делото съдебно заседание да посочи лица сравнителни, за които твърди да са били по-благоприятно третирани от ищеца.**

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ проекта за доклад по делото, така както е сторен в обстоятелствената част на настоящето, като **УКАЗВА** на страните, че във връзка с указА.та им доказателствена тежест следва да предприемат необходимите процесуални действия не

по-късно от първото по делото съдебно заседание, като след този срок същите като просрочени ще бъдат отхвърлени от съда - по аргумент от чл.159, ал. 1 от ГПК.

ДАВА възможност на страните да изложат становище по проекта за доклад и да предприемат съответните процесуални действия.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл. 238, ал. 1 от ГПК ако не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да иска постановяване на неприсъствено решение срещу него или да оттегли иска.

УКАЗВА на страните, че относно допускането на видеоконференция и осигуряването на превод от български език на немски език, съдът ще се произнесе в първото по делото заседание.

ОБЯВЯВА НА СТРАНИТЕ, ЧЕ по искането за допускане и назначаване на съдебно-психологическа, социална и педиатрична експертиза, както и изготвянето на искане до Централния орган на *** за извършването на експертизата от вещи лица във ***, съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание.

Да се издаде исканото от ищеца съдебно удостоверение за изискване предоставянето на заверени копия от документи след заплащане на държавна такса в размер на 5,00 лева и след представяне на проект за същото от ответника.

Приканва страните към спогодба и други способи за доброволно уреждане на спора, като им указва, че могат да се обърнат към медиатор, а при постигането на съдебна спогодба относно заявените претенции размерът на дължимата се държавна такса се намалява на половина, като при извънсъдебно решаване на спора страните печелят време, средства и пестят усилия. За решаване на спора страните могат да използват процедура по медиация. Тази процедура е предвидена в Закона за медиацията, като спестява на страните: време, усилия и средства - отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса - чл.78, ал.9 ГПК. Ако страните желаят да ползват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес <http://www.justice.government.bg>, като следва да се има предвид, че медиацията е платена услуга.

Указва на страните, че: Ако страните желаят да бъдат уведомявани по-бързо за действията, извършвани от съда по делото, те могат с молба да предоставят електронен адрес, на който да им бъдат връчвани съобщения и книжа. Съответно, следва да имат предвид, че срокът указан в съдебните книжа, започва да тече от датата на постъпване на електронното съобщение при тях.

УКАЗВА на страните в случай, че желаят да подават по електронна поща съдебни книжа по делото и по остА.лите граждански дела в СРС, могат да ги подават на определения с Заповед № АС - 175 от 15 май 2020 година на Председателя на СРС електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, след като ги подпишат с квалифициран електронен подпис.

Заповедта е публикува на интернет сайта на съда.

УКАЗВА на страните в случай, че желаят да получават по електронна поща сканирани преписи от новопостъпили по делото документи и да получават преписи от новите произнасянията на съда по настоящето дело, следва да подадат молба до съда с която да посочат електронен адрес на който желаят да получават призовки, съобщения и книжа по делото. Молба, подписана с квалифициран електронен подпис се подава на електронен адрес: documents.go@srs.justice.bg, а в случай че не е подписана с квалифициран електронен подпис - чрез регистратурата на съда или с писмо на хартия по пощата.

Указва на страните, че Софийски районен съд има регистриран профил в Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на ДАЕУ и по този начин могат да бъдат връчвани и получавани книжа от съда, съответно подавани документи до съда от заинтересованите лица, като системата удостоверява получаването на кореспонденцията от адресата. За ползването на системата е необходимо да се направи регистрация от съответното лице, което може да бъде осъществено на следния адрес: <https://edelivery.egov.bg/>.

Съгласно чл.38, ал.2 от ГПК, връчването на съдебни книжа може да се извърши на избран от страната електронен адрес за връчване чрез: единния портал за електронно правосъдие - на адрес - <https://ecase.justice.bg/>; квалифицирана услуга за електронна препоръка поща съгласно чл. 3, параграф 37 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) № 910/2014". Когато не е избран възможност за връчване по чл.38, ал. 2 от ГПК, но страната е посочила адрес на електронна поща, връчването се извършва на посочения адрес. Съгласието за връчване по чл.38, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия. Съгласно чл.38, ал.6 от ГПК - страната може да посочи електронен адрес за връчване на вещо лице, свидетел и трето лице, задължено да представи намиращ се у него документ. Съгласно чл. 38, ал. 7 от ГПК - когато страната е орган на изпълнителната власт, не може да се извърши връчване чрез системата по ал. 2, т. 3.

Съгласно чл.38а от ГПК: Лицето, извършило процесуално действие в електронна форма, е длъжно да посочи електронен адрес за уведомяване за удостоверяване на получаването на електронното изявление и за резултата от техническата проверка на извършеното действие. При извършване на процесуално действие в електронна форма лицето може да се съгласи да приема електронни изявления и електронни документи от съда по делото в производството пред съответната инстанция или пред всички инстанции. Лицето, извършило процесуално действие в единния портал за електронно правосъдие, се съгласява да приема електронни изявления и електронни документи, съобщения, призовки и книжа в производството пред съответната съдебна инстанция и пред всички инстанции. Съгласието по чл.38а, ал. 2 и 3 от ГПК може да се оттегли по всяко време, като оттеглянето не засяга редовността на вече извършените действия.

Указва на страните, че съгласно чл.41а от ГПК: Когато връчването се извършва по

чл. 38, ал. 2 от ГПК - на избран от стрА.та електронен адрес за връчване, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня на изтеглянето му от адресата. В случай че съобщението не бъде изтеглено в 7-дневен срок от неговото изпращане, то се смята за връчено в първия ден след изтичането на срока за изтегляне. Когато връчването се извършва по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК, съобщението, съдържащо информация за изтегляне на призовката, съобщението или книжката, се смята за връчено в деня, в който адресатът е потвърдил получаването му. В случай че получаването не е потвърдено в 7-дневен срок от неговото изпращане, съобщението се връчва по общия ред.

Съгласно чл.44, ал.3 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Електронното връчване се удостоверява със: електронен запис от информационната система на портала, подпечатан с квалифициран електронен печат на съда с удостоверено време или с квалифициран електронен времеви печат - при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 1 от ГПК; електронен запис на връчването от квалифицирания доставчик на електронни удостоверителни услуги - при връчване по чл. 38, ал. 2, т. 2 от ГПК; потвърждение, че съобщението е получено - при връчване по чл. 38, ал. 3 и 6 от ГПК.

Съгласно чл.52, ал.2 от ГПК, считано от 30.6.2021 година - Връчването на държавните учреждения и на общините се извършва само по реда на чл. 38, ал. 2 от ГПК на посочен от тях електронен адрес.

В ЕИСС да се отбележи ел. адрес за връчване, посочен от страните и техните процесуални представители и връчването да се извърши на посочените ел. адреси, като в случай на връчване на адвокат - същото след 2.2.2023 година да се извършва по правилата на чл.51, ал.1, ал.2 и ал. 3 от ГПК.

Насрочва делото за разглеждане в открито съдебно заседание за **19.6.2024 година от 13:30 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

Да се връчи препис от настоящото определение на страните.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____